

kastet Rogn, gaar den ud paa dybere Vand, 6—10 Favne, og kommer ind henad Efteraaret, følgende Silbestimerne, men staar atter tilsløs med disse hen ad Jul og vender saa ikke tilbage før Legetiden næste Foraar.

Hvidlingen (*Gadus morlangus*) forholder sig, forsaavidt dens Udvikling er kjendt, som Lorfken, men vozer maaste nok langsommere, eftersom smaa Hvidlinger paa en 3—4" fanges i Mai Maaned inde paa Grundene paa lavt Vand.

Kulleren (*Gadus Oglefinus*) kaster sin Rogn i Vandets Overflade ligesom Lorfken, men dens Udvillingsgang er ikke forfulgt saa nøje som hins, saa at man til enhver Tid har forfulgt Ungens Opholdssted og Ledemaade; men saameget veed man dog, at Kulleren i Regelen holder sig mere sjernt fra Land baade i ældre og yngre Alder, idet den paa Grund af, at Muslinger danne en væsentlig Del af dens Føde og da navnlig de mere paa dybt Vand og blød Bund levende *Macra* og *Tellina*arter, ikke behøver at søge ind under Land, efterat den har opgivet Livet i de øverste Vandlag. Kullerfiskeriet er imidlertid kun af underordnet Betydning, saasnart man kommer ind i Belterne og Drefundet.

Fladfisken (Rødspætter, Strubber, Sletter, Pig- og Slethvarrer) forholde sig ligesom Lorfken i Henseende til Rognkastningen, der finder Sted om Foraaret paa den samme Tid som hins, og Rognen holder sig ogsaa flydende i Vandets Overflade ligesom Ungen i den første Del af sit Liv holder sig til de øvre Vandlag, indtil Kroppen har faaet sin eiendommelige Stjænhed. Efter den Tid holder den sig til Bunden, først (allerede i Juni) tæt under Land paa fladt Vand, ofte lige i Strandkanten, naar Vandet gjennevvarmes af Solen, hvor det da er almindeligt at fange dem i Rusler eller med Kæster. De mindste, man faar paa denne Maade, ere knap 4" lange og vandklare, i det Hele højt skrøbelige Skabninger, eftersom deres flade og tynde Krop gjøre dem forholdsvis langt svagere end en trind Unge af samme Størrelse af hvilken som helst anden Fisk, og den Beskyttelse, som en mere udviklet Fladfisk finder ved at grave sig ned i Sandet, er negtet Ungen i dette Stadium, eftersom den mangler Kraft til at bevæge de i Forhold til dens egen Størrelse store Sandkorn. Efterhaanden som Ungen vozer, trækker den, samtidigt med at Vandet bliver koldere, længere ud tilsløs, men holder sig dog hele det første Aar inde paa Grundene, og først om Sommeren det andet Aar gaa de, naar de ældre, som have været oppe paa Grundene i Vegetiden, trække ud, sammen med disse ud paa Dybet 0: 8—14 Favne, hvor Bunden frembyder en tilstrækkelig Mængde Føde, som væsentlig bestaar af tofaldede Bløddyr (*Tellina* og *Macra*).

De i det Foregaaende kort omtalte Fiske ere væsentlig Standfiske, som ialtsald i vore Farvande og paa saa Undtagelser nær (Kuller, Sellslynder) foretage sig meget smaa Reiser fra Dybet op paa Grundenes i Foraartiden forholdsvis varme Vand, for atter efter Rognkastningen at vende tilbage til Dybet. Underledes forholder det sig med de to følgende Arter Makrel og Hornfisk. Disse staa, idetmindste indenfor Stagen, om Vinteren i Kattegattets dybere Dele, hvorfra de om Foraaret stige op imod Kysterne og vise sig derfor samtidigt paa alle Punkter af Kattegatkysterne fra Stagen til Helgenæs, Næsnaes og Kullen. Men medens den jydske Kyst forhindrer en videre Fremtrængen imod Vest, benytte de mod Syd vandrende Stimer sig af den fri Passage igjennem Sundet og Belterne og vandrer efter Rognkastningen op i Østersøen, hvor de forblive til om Efteraaret, da de atter vende tilbage til Kattegattet. Følgen af disse Forhold er, at, medens de staa hele Sommeren under den jydske Kyst og under Nordlandet af Sams vise de sig kun to Gange om Aaret en kort Tid, c. 14 Dage, paa Kysterne af Beltet og Sundet. Om Foraaret (i Mai) gaa de saa langt ind under Land, at de fanges i Bundgarrene og kaste da deres Rogn, der flyder som Lorfkens, paa nogle faa Favne Vand; om Efteraaret, naar de vende tilbage (i August), staa de ogsaa ind over Grundene og fanges i Garn, fortøjede til en Sten, men drivende i Overfladen. Hvorledes Makrelungen forholder sig efter Udkastningen, vides ikke; men Stimerne af de yngelbyggtige Makreler efterfølges altid af Stimer af mindre Fiske og disse atter af Stimer af endnu mindre Fiske indtil af en 5½—6 Tommers Størrelse, hvilke imidlertid maa anses for et Aar gamle. Hornfiskeynglen er derimod meget almindelig fra Begyndelsen af Juni i flade og lune Bugter med Plantevæxt, hvor de særdes i store Stimer, men kunne naturligvis med Lethed rives bort af Strømmen og af den Grund ogsaa findes længere tilsløs.

Den vigtigste Fisk for vore Fiskerier, Silheden, omslutter i sig to Varieteter, af hvilke den ene, Vaarsilden, i alle sine Forhold forholder sig som Lorfken, idet den er vaarlegende og en Standfisk, der ikke vandrer videre omkring, men Aaret rundt staar inde paa Grundene; den anden Form, Høstilden, er derimod en Eræfisk, der forholder sig som Makrel og Hornfisk, idet den fra Kattegattet eller Østersøens vestlige Bassin trækker om Efteraaret i Aug. og Sept. op i Sundet og Belterne, for ved Mikelsdagstider at kaste Rognen paa saagodisom alle de lavere Grunde og Flak med Sandbund. Begge Former stemme overens deri, at Rognen i Modsatning til alle de andre tidligere omtalte Former ikke driver, men sættes paa selve Bunden, hvor den ved en, hvert enkelt Rogn-